

MVCRX028C79F

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

prvotní identifikátor

Č. j. MV-170666-2/ODK-2014

Praha 7. ledna 2015
Počet listů: 4

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo o odvolání Mgr. Bc. Jakuba Michálka, nar. dne 6. 2. 1989, bytem Zenklova 841/193, 182 00 Praha 8 (dále také „Žadatel“ či „Odvolatel“), ze dne 9. 12. 2014, proti rozhodnutí Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy (dále též „Povinný subjekt“), č. j. S-MHMP-1685238/2014 RED ze dne 5. 12. 2014 (dále též „Rozhodnutí“), o odmítnutí žádostí o poskytnutí informací

t a k t o :

Rozhodnutí povinného subjektu – Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, č. j. S-MHMP-1685238/2014 RED ze dne 5. 12. 2014, o odmítnutí žádostí o poskytnutí informací, se dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu z r u š u j e a věc se povinnému subjektu v r a c í k n o v é m u p r o j e d n á n í.

O d ů v o d n ě n í :

I.

- 1 Ministerstvu vnitra bylo dne 23. 12. 2014 předloženo odvolání Žadatele proti Rozhodnutí, a to spolu se související spisovou dokumentací. Ze spisové dokumentace vyplývají následující skutečnosti.
- 2 Dne 24. 11. 2014 přijal Povinný subjekt žádost Žadatele, ve které jako člen zastupitelstva žádal dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoHMP“) o poskytnutí informace – dokumentu „Fiskální analýza Hlavního města Prahy“. Dne 5. 12. 2014 vydal Povinný subjekt k této žádosti napadené Rozhodnutí, kterým odmítl poskytnout požadovanou informaci s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. b) InfZ. Proti Rozhodnutí podal Žadatel dne 9. 12. 2014 odvolání. Odvolání žadatele bylo Ministerstvu vnitra předloženo dne 23. 12. 2014 spolu se spisovým materiálem a vyjádřením Povinného subjektu.

II.

- 3 Ministerstvo vnitra nejprve dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací. Žadatel, jako člen Zastupitelstva hlavního města Prahy žádal o informace, které dle jeho tvrzení spadají do samostatné působnosti hlavního města Prahy. Vzhledem k uvedenému a k povaze žádosti dovozuje Ministerstvo vnitra svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o předmětném odvolání Žadatele.
- 4 Ministerstvo vnitra dále posuzovalo, zda odvolání bylo podáno včas a zda obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti. Odvoláním napadené Rozhodnutí bylo vydáno dne 5. 12. 2014. Odvolání Žadatele bylo Povinnému subjektu doručeno dne 9. 12. 2014. Z podstoupeného správního spisu není patrné, kdy bylo napadené Rozhodnutí doručeno žadateli. I kdyby však bylo doručeno hned dne 5. 12. 2014, bylo by odvolání dne 2. 12. 2014 podáno včas. Odvolání sice neobsahuje všechny zákonem předvídané náležitosti (ustanovení § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu), a to konkrétně datum narození a místo trvalého pobytu Žadatele. Tyto údaje však vyplývají z postoupené správního spisu, Ministerstvo vnitra tudíž vzhledem k zásadě procesní

ekonomie obsažené v ust. § 6 správního řádu nepovažovalo za nutné Žadatele ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzývat k jejich doplnění.

- 5 Ministerstvo vnitra zároveň s odkazem na ust. § 36 odst. 3 správního řádu již žadatele nevyzývalo k vyjádření před vydáním tohoto rozhodnutí.

III.

- 6 Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí a dospělo k následujícím závěrům.

III./A

- 7 K rozhodnutí o podaném odvolání je nejprve nutné nalézt odpověď na otázku, jakým způsobem a v jakém rozsahu má dojít k vyřízení požadavku člena zastupitelstva hlavního města Prahy dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) ZoHMP. V této věci rozhodoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 2. 2013, č. j. 8 Aps 5/2012-47, ve kterém dovodil, že ust. § 82 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, neupravuje způsob vyřízení požadavku zastupitele podle tohoto ustanovení, a je proto nutné subsidiárně aplikovat pravidla plynoucí z InfZ. Tento rozsudek se sice týkal práva zastupitele obce dle ust. § 82 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, lze ho však nepochybně aplikovat i na stejné právo člena zastupitelstva hlavního města Prahy dle ust. § 51 odst. 3 písm. c) ZoHMP.
- 8 Uvedená ustanovení zakládají specifické „informační oprávnění“ člena zastupitelstva, které je však omezeno jen na informaci týkající se výkonu jeho funkce. Informacemi, které se týkají výkonu funkce člena zastupitelstva, budou především ty informace, které se vztahují k rozhodovacím pravomocem zastupitelstva jako vrcholného orgánu hlavního města Prahy. Jedná se přitom v převážné míře o informace vypovídající o samostatné působnosti zastupitelstva (a jen ve výjimečných případech o informace vypovídající o přenesené působnosti, byla-li zastupitelstvu svěřena). Informace poskytované dle uvedených ustanovení však nelze zúžit pouze na rozhodovací pravomoc zastupitelstva. Mezi informace vztahující se k výkonu funkce zastupitele budou patřit i informace ostatní, které vypovídají o výkonu samostatné působnosti jiných orgánů, než je zastupitelstvo, jelikož prostřednictvím těchto informací může provádět zastupitel jistou formu kontroly těchto ostatních orgánů.

- 9 Ministerstvu vnitra však v rámci předávaného správního spisu nebyl současně předán i dokument, který Žadatel žádal poskytnout. Ministerstvo vnitra si tak nemohlo učinit záměr o tom, zda se požadované informace skutečně vztahují k výkonu funkce člena zastupitelstva či zda požadovanou informaci mohl Povinný subjekt odmítnout poskytnout, což tak činí napadané Rozhodnutí nepřezkoumatelné.

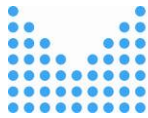
III./B

- 10 I kdyby Ministerstvo vnitra přistoupilo na závěr, že Žadatelem požadované informace nesouvisí s výkonem jeho funkce, je nutné vzít v úvahu následující další důvod pro zrušení Rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost. Na základě ust. § 11 odst. 1 písm. b) InfZ může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím. Odstavec 1 § 11 InfZ je jediný případ fakultativního důvodu pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, resp. pro omezení přístupu k informacím. Ze všech ostatních důvodů je povinnému subjektu uloženo informaci neposkytnout, přičemž v tomto odstavci je povinnému subjektu dána možnost úvahy, zda tak učiní či nikoliv. Jak vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 As 44/2008-116, „*oproti případům, kdy je dána povinnost požadovanou informaci odepřít a kdy je tedy na místě zkoumat "pouze" naplnění podmínek příslušného ustanovení zákona (např. zda se jedná o obchodní tajemství či nikoli), musí povinný subjekt v případech fakultativního odepření zdůvodnit, proč takový postup zvolil a musí tak učinit právě s ohledem na již výše citovaná ustanovení Listiny základních práv a svobod, protože právě ona stanoví meze uvážení povinného subjektu při aplikaci předmětného ustanovení informačního zákona.*“
- 11 Povinný subjekt tedy při aplikaci některého z důvodů z ust. § 11 odst. 1 InfZ musí zvážit, zda je v konkrétním případě dán důvod pro omezení práva na informace garantované čl. 17 Listiny základních práv a svobod. V případě, že se povinný subjekt rozhodne pro využití ust. § 11 odst. 1 písm. b) InfZ, je nutno klást zvýšené požadavky na odůvodnění jeho správního uvážení, tedy zdůvodnění, zda nutnost ochrany informací s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu převažuje nad právem na informace. Obecně lze konstatovat, že omezit přístup k informacím podle tohoto ustanovení je možné zejména tehdy, pokud by jejich poskytnutím mohlo dojít k neproporcionálnímu narušení jiného základního práva nebo i z jiných důvodů, pokud možno odpovídajících

čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod („Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.“).

- 12 Nutnost důkladného odůvodnění ostatně vyplývá i z nedávného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 78/2014 – 41, ze dne 13. srpna 2014, podle kterého je v případě aplikace některého ze zákonných důvodů pro odmítnutí poskytnutí informace nutné provést test proporcionality, který se skládá ze tří kroků. V prvním kroku je zvažováno kritérium vhodnosti (správní orgán zkoumá, zda institut omezující určité základní právo umožňuje dosáhnout stanoveného cíle), ve druhém kroku kritérium potřebnosti (správní orgán zkoumá, zda by stanoveného cíle nemohlo být dosaženo jinými opatřeními nedotýkajícími se základních práv a svobod) a ve třetím kroku kritérium proporcionality v užším smyslu (správní orgán porovnává závažnost obou v kolizi stojících základních práv).
- 13 Povinný subjekt odůvodnil v Rozhodnutí použití ust. § 11 odst. 1 písm. b) InfZ tak, že *„požadovaná informace v současné době existuje pouze v rozpracovaném, tj. nehotovém stavu, dosud nebyla verifikována řídicí úrovni věcně příslušného odboru Magistrátu, Magistrátu, ani hlavního města Prahy; tudíž v tuto chvíli představuje pouze pracovní názor jeho zpracovatele na dané téma“*. Povinný subjekt tak pouze vágně přestřel, že sice přistoupil k použití tohoto ustanovení InfZ, avšak blíže již například nezdůvodnil, k přípravě jakéhožto rozhodnutí Povinného subjektu dokument vznikl, jakým způsobem jeho poskytnutí mohlo jeho rozhodování ovlivnit či jaký je legitimní důvod pro odmítnutí poskytnutí předmětného dokumentu přímo členu zastupitelstva i v jeho „nehotové“ fázi apod.
- 14 Ministerstvo vnitra pak jako nadřízený orgán nemůže tuto úvahu učinit za Povinný subjekt. V případě práva na informace, jako jedno z práv garantovaných Listinou základních práv a svobod, musí být důvody pro jeho omezení vykládány restriktivně, tedy v případě pochybností ve prospěch žadatele. V těchto skutečnostech spatřuje Ministerstvo vnitra nedostatek odůvodnění Rozhodnutí, které ho činí nepřezkoumatelným a zároveň konstatuje, že na základě odůvodnění Rozhodnutí tak v současném okamžiku neshledává důvod pro odmítnutí poskytnutí informace.

IV.

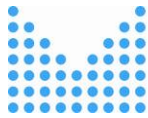
- 15 Vzhledem k výše uvedeným důvodům Ministerstvu vnitra nezbylo, než přezkoumávané Rozhodnutí ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a věc vrátit Povinnému subjektu k novému projednání.

Poučení o opravném prostředku:

- 16 Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b) InfZ nelze odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Rozhodnutí bude doručeno – Hlavnímu městu Praha, Magistrátu hlavního města Prahy, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1, doručení do datové schránky (IDDS: 48ia97h)
2. Rozhodnutí bude doručeno odvolateli – Mgr. Bc. Jakubovi Michálkovi, Zenklova 841/193, 180 00 Praha 8, prostřednictvím datové schránky IDDS: 4memzkm.
3. Stejnopis rozhodnutí bude (po nabytí právní moci s vyznačením doložky právní moci) doručen spolu se správním spisem do vlastních rukou (s dodejkou) – Hlavnímu městu Praha, Magistrátu hlavního města Prahy, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Adam Jareš
tel. č.: 974 816 442
e-mail: adam.jares@mvcv.cz